RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE Xe KAMER

A R R E S T

nr. 233.107 van 1 december 2015
in de zaak A. 216.815/X-16.333.

In zake : Marcel HENKENS
woonplaats kiezend te 3840 Borgloon
Entbroekstraat 10

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de minister van veiligheid en Binnenlandse Zaken

---

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 10 augustus 2015, strekt tot de nietigverklaring van de beslissing van de minister van Veiligheid en Binnenlandse Zaken van 16 juli 2015 dat de ambtshalve inschrijving van 14 oktober 2014 van M. Henkens in het bevolkingsregister van Borgloon, Elleboogstraat 29, als een gezin vormend met M.N. dient te worden behouden.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Auditeur Iris Verheven heeft een verslag opgesteld, op grond van artikel 93 van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 13 november 2015.

Kamervoorzitter Johan Lust heeft verslag uitgebracht.

Frank Verduyn, attaché, die verschijnt voor de verwerende partij, is gehoord.

Auditeur Iris Verheven heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Ontvankelijkheid

3. Overeenkomstig artikel 2, § 1, 3°, van het algemeen procedurereglement moet het verzoekschrift een uiteenzetting bevatten van de middelen. Onder een middel wordt verstaan de voldoende duidelijke omschrijving van een geschonden geachte rechtsregel én van de wijze waarop de bestreden beslissing die rechtsregel schendt.

Een verzoekschrift dat geen ontvankelijke middelen bevat is zelf onontvankelijk. Die onontvankelijkheid kan niet naderhand, buiten de beroepstermijn, worden goedgemaakt.

4. In het verzoekschrift, waarbij alleen de aangevochten beslissing is gevoegd, beperkt verzoeker er zich toe de nietigverklaring van die beslissing te vragen omdat hij “niet akkoord kan gaan met deze beslissing die [...] onvoldoende rekening houdt met de door [verzoeker] bijgebrachte bewijsstukken”.

Zonder nadere toelichting laat deze enkele frase totaal onbegrijpelijk welke bewijsstukken in welk opzicht precies onvoldoende in acht zouden zijn genomen door de verwerende partij. De zin kan niet als een ontvankelijk middel worden beschouwd.

5. Tevergeefs zou verzoeker menen dat hem niet de afwezigheid van een ontvankelijk middel – en daarmee de onontvankelijkheid van het gehele beroep – mag worden tegengeworpen nu hij in het verzoekschrift uitdrukkelijk vroeg om te laten weten of hij “nog verdere elementen en bewijsstukken moet bijbrengen uit het dossier ter staving van [z]ijn argumenten”.

Het komt de Raad van State niet toe, gelet op de rechten van verdediging en de onpartijdigheid waartoe hij gehouden is, het verzoekschrift in de plaats van verzoeker op te stellen of om hem bij het opstellen ervan te adviseren en helpen.

De omstandigheid dat de Raad van State niet aan verzoekers vraag is tegemoetgekomen, staat niet de vaststelling van de onontvankelijkheid van voorliggend beroep in de weg.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verzoekende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op een rolrecht van 200 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van een december 2015, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

	Johan Lust,	kamervoorzitter,

bijgestaan door

	Astrid Truyens,	griffier.

De griffier	**De voorzitter**
Astrid Truyens	**Johan Lust**